

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. В., 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В., I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А.М.П.

Членове: В.Й.М.
Г.П.Й.

при участието на секретаря И.С.К.
като разгледа докладваното от В.Й.М. Въззивно гражданско дело № 20221300500284 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от АГЕНЦИЯ "П.И." гр. С., бул. "М." № 3, чрез ОПУ - В., гр. В., ул. "ЦСВ" № 69 против Решение № 151/09.06.2022г. по грд № 2382/2020 по описа на ВРС, с което е осъдил АГЕНЦИЯ "П.И." гр. С., бул. "М." № *, чрез ОПУ - В., гр. В., ул. "ЦСВ" № *, да заплати на ЗАД "БВИГ", ЕИК: * със седалище и адрес на управление: гр. С., п.к. 1000, пл. „П.“ № *, сумата от 2 281,84 лева - изплатено застрахователно обезщетение по щета № *, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба в съда – 28.04.2016 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 694,31 лева разноски по производството, като искането в останалата част е отхвърлено като неоснователно.

Поддържа се във въззивната жалба, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и в нарушение на съдопроизводствените правила.

Посочва се, че първоинстанционният съд не е обсъдил всички доказателства, а е съобразил единствено свидетелските показания на декларатора пред застрахователя, като за настъпилото ПТП е съобразена единствено декларацията на водача.

Показанията на отговорното за пътния район длъжностно лице Лимцов не са оспорени, но въпреки всичко не били обсъдени и преценени като основателност и тежест.

Приемат се като доказателства показанията на вещото лице, като евентуална причинно-следствена връзка, като не се обсъжда в мотивите на първоинстанционния съд вината на водача или скоростта в населеното място и поставените знаци за неравности А29, 12 и В26.

Посочват, че от представените доказателства, към датата на извършване на описаното ПТП, е видно, че участъкът от пътя не е бил в ремонт, сигнализиран е предполагаЕ.ят за настъпване на ПТП участъка не са установени неравности след зимният сезон изкърпени са сериозните дупки.

Посочват, че липсват удостоверителни документи, издадени от компетентни органи, представляват пречка за възприемане на изложеното в исковата молба твърдение за настъпили застрахователни събития. Същите не са подкрепени от никакви други писмени доказателства или снимков материал, от което следва извода, че същите не са настъпили, или са настъпили при други обстоятелства за което Застрахователното дружество не представя снимков материал от посочен участък. Твърдят, че не е установено по безспорен и категоричен начин първото условие за уважаване на исковата претенция, а именно наличие на пътнотранспортно произшествие още повече, че се претендира попадане на задно дясно колело, а не предно, като отричането на необходимост от присъствие на органите на МВР за констатиране на настъпване на ПТП с настъпили претенции следва да бъде констатирано, а не да се приемат единствено декларирани данни от заинтересования водач.

Посочват, че е неоснователно твърдението, че водачът не е длъжен да подаде сигнал на телефон 112 за настъпване на ПТП.

Посочват, че АПИ - С. е изпълнила отговорно, пълно и добросъвестно всички свои задължения по поддържането и на безопасността на движението в района и към момента на процесното ПТП, като е възложила обществена

поръчка с предмет: „Определяне на изпълнител за извършване и поддържане /превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации/ на РП на територията на северозападен район стопанисвани от АПИ ,съгласно чл. 19. ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата за обособена позиция №1 - ОПУ гр. В.“ и е сключила договор № РД-38-12/28.11.2014 г.

АПИ няма вина за настъпилото ПТП и претърпените имуществени вреди. Няма причинна връзка между действия и бездействия на ответника и лица, на които той е възложил изпълнението на някаква работа и станалото ПТП, и настъпилите за ищите вредоносени резултати. Не е установено по безспорен начин, че единствената причина за вредите е неизправност на пътното платното.

Молят Съда да отмени постановеното от ВРС Решение №151/постановено по гр. дело № 1902/2020г. по описа на ВРС, като неправилно и незаконосъобразно, противоречащо на материалния и процесуален закон и да постанови ново решение, с което да отхвърли изцяло предявените кумулативно съединени осъдителни иски с правно осн. чл. 410, ал.1 КЗ, като неоснователни и недоказани . Претендират юрисконсултско възнаграждение.

Постъпил е отговор на въззивна жалба от ЗАД „БВИГ“ , ЕИК *, седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П.“ № 5, представлявано от НЧ и ИГ - изпълнителни директори чрез: адв. Е. З. - САК, съдебен адрес: гр. С., ул. „Ю. ” № *, ет. *, ап. *, - **пълномощник.**

Поддържа в отговора, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, като при постановяването му първоинстанционният съд е обсъдил и кредитирал като съвкупност всички доказателства и въз основа на това е постановил своето решение.

Считат възраженията на ответника за неоснователни и недоказани.

Посочват, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка за увредения автомобил, възникнало застрахователно събитие, покрит риск по застрахователния договор, причинно-следствена връзка между вредите и механизма на настъпването им, размера на вредите, изплатено застрахователно обезщетение по образуваната

щета, както и деликтна отговорност на ответника за възникване на пътнотранспортното произшествие.

По отношение възражението на въззивника, че по делото не е установен и доказан механизма на настъпване на увреждането, посочват, че същото е неоснователно. Видно от представените по делото писмени доказателства произшествието е настъпило н 12.09.2015г. в областта след с. Д. по посока на с. Т.. Следва да отбележа, че съгласно списък на републиканските пътища в РБ, утвърден с Решение №945 на МС от 01.12.2014г. участъкът от пътя, на който е настъпил пътния инцидент, попада в републиканската пътна мрежа, за поддържането на която отговаря Агенция „П.И.“ съгласно разпоредбата на чл.30, ал.1 от ЗП.

Обстоятелството, че във връзка с настъпилото произшествие не бил съставен Протокол за ПТП или друг документ от органите на МВР, същото е неоснователно. На първо място съгласно Наредба № 13-41/12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при ПТП и реда за информиране между МВР, КФН и ИЦГФ изрично е указано, че в случай на повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, не се изисква посещение на произшествието от органите на МВР - „ПП“ и съставяне на Протокол за настъпилото събитие. Твърди се, че не е налице процесуална пречка първоинстанционният съд да приеме механизма на настъпване на произшествието за доказан въз основа на другите събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност, в т.ч. приетите и неоспорени от ответника 2 бр. декларация за настъпване на застрахователно събитие и заявление за щета, както и заключение на съдебно-автотехническа експертиза, които кореспондират помежду си и в своята съвкупност установяват механизма на настъпване на ПТП.

Моли ВОС да отхвърли въззивната жалба като неоснователна и недоказана и да постанови решение, с което да потвърди решението на първоинстанционния съд.

В ОС, като взе предвид постъпилата въззивна жалба, становището на ответната по жалба страна и съобразявайки данните по делото прие за установено следното :

Въззивната жалба е процесуално допустима, предявена от страна имаща право и интерес от настоящето обжалване, като разгледана по същество е неоснователна по следните съображения :

Предявеният иск е с правно основание чл. 213, ал. 1 от КЗ /отм./ във вр. с чл. 49 от ЗЗД от ЗАД "БВИГ", ЕИК: * със седалище и адрес на управление: гр. С., п.к. 1000, пл. „П.“ № *, против АГЕНЦИЯ "П.И.", гр. С., бул.“М.“ № *, чрез ОПУ - В., гр. В., ул."ЦСВ" № *.

Установи се по делото, че на 12.09.2015 г. в областта след село Д. по посока на село Т., И.Х.Д. управлявайки товарен автомобил, марка „Р., модел „РМ“ с рег. №* ВТ, навлязъл в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно. ПТП е настъпило при разминаване с друг автомобил, ищецът попаднал с дясно задно колело в необозначена и небезопасна дупка на платното за движение. Дупките били с голяма концентрация и било невъзможно да се заобиколят. След инцидента водачът усетил вибрации и тресене в автомобила и се оказало, че е изкривен заден мост и джанта. В резултат на това било реализирано пътнотранспортно произшествие, при което били нанесени имуществени вреди на посочения по-горе автомобил.

Към момента на настъпване на увреждането за товарен автомобил, марка „Р., модел „РМ“ с рег. №* ВТ имал сключена валидна застраховка „БКС“ в ЗАД „БВИГ“ – Полица № *. След подадено заявление в ищцовото дружество била образувана щета с № *, изготвен бил опис на претенцията и с възлагателно писмо увреденият автомобил бил изпратен за извършване на възстановителни работи в автосервиз „А. 1“ АД. След извършения ремонт бил изготвен доклад по щета, въз основа на който на автосервиза била заплатена сума, представляваща застрахователно обезщетение в размер на 2 281,84 лева с преводно нареждане за кредитен превод от 21.01.2016 г. Увреждането на товарен автомобил марка „Р., модел „РМ“ с рег. №* ВТ настъпило поради обстоятелството, че целостта на настилката на пътното платно била нарушена, без да бъде обозначена и обезопасена. Пътят, по който се е движило МПС-то е част от Републиканската пътна мрежа за поддържането на която отговаря Агенция „П.И.“.

На ответника била изпратена покана за възстановяване на платеното застрахователно обезщетение, но същият не го заплатил.

Вещото лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза е посочило, че е налице причинно-следствена връзка между настъпилите повреди на лекия автомобил и прЕ.наването му през дупка /яма/. Посочва, че степента на увреждане и унищожаване на процесните авточасти, тяхното

местонахождение в товарния автомобил пряко кореспондират и изцяло се дължат на настъпилото ПТП. Всичките тези щети са вследствие на претърпяното произшествие. В заключението си вещото лице е посочило, че размерът на застрахователното обезщетение, определено от ищеца отговаря на размера на причинените вреди.

Вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза е посочило, че на 21.01.2016 г. е направено плащане от разплащателна сметка на ЗАД „БВИГ“ по издадена данъчна фактура № * от 26.11.2015 г. на стойност с ДДС в размер на 2281,84 лева от автосервиз „А. 1“ АД с основание: обезщетение по щета № *.

Заключенията на вещите лица не са оспорени от страните.

Разпитаният по делото свидетел ИАЛ– служител в „Агенция П.И.“ установява в показанията си, че през март или април месец на 2015 г. е наложен ремонт с изкърпване в този участък на пътя, в който е реализирано пътнотранспортното произшествие. Излага, че е имало поставена временна сигнализация, която предупреждава за ограничения на скоростта и евентуално да се съобразяват водачите с това. Твърди, че били поставени пътни знаци А-18, А-39, В-26 и А-12 и участъкът бил сигнализиран. Разпитаният свидетел установява обстоятелства за период от няколко месеца преди процесната дата на реализираното пътнотранспортно произшествие, поради което не може да се приеме, че участъка е бил сигнализиран и поставени пътни знаци и към м.11.2015г.

В този смисъл оплакването във въззивната жалба, че участъка е сигнализиран за настъпване на ПТП и не са установени неравности след зимният сезон е недоказано.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира от правна страна :

Съгласно разпоредбата на чл. 213, ал. 1 /отм./ от Кодекса за застраховането, с плащането на застрахователното обезщетение, застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. За да възникне регресното право на застрахователя е необходимо да са налице следните предпоставки: деликтна отговорност на третото лице по отношение на увредения застрахован поради

причиняване на застрахователното събитие и плащане от застрахователя на дължимото застрахователно обезщетение.

За основателност на иска на основание чл. 154 от ГПК в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване е да докаже настъпването на фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД и конкретно - че в резултат на неподдържане на пътен участък, по отношение на който ответникът има задължение за поддържане, е настъпило увреждане на автомобила, в резултат на което са нанесени имуществени вреди в определен размер.

При преценка на съвкупния доказателствен материал – писмени доказателства и приета по делото експертиза, съдът намира, че ищецът доказва твърденията си за настъпило ПТП на посочената дата, в резултат на което са настъпили вреди по автомобила и пазарната стойност за тяхното отстраняване съответства на посоченото в петитума.

Безспорно се установява, че на 12.09.2015 г. в областта след село Д. по посока на село Т., И.Х.Д. управлявайки товарен автомобил, марка „Р., модел „РМ“ с рег. №* ВТ, навлязъл в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно. ПТП е настъпило при разминаване с друг автомобил, ищецът попаднал с дясно задно колело в необозначена и небезопасна дупка на платното за движение.

В случая по делото не се спори, че за установяване на пътнотранспортното произшествие не е съставен официален удостоверителен документ от органите на МВР - "ПП" - протокол за ПТП. Следва обаче да се посочи, че доколкото се касае за повреди на процесното МПС, които не са причинени от друго ППС, произшествието поначало не се посещава от органите на МВР - "ПП", и за него не се съставят документи – чл. 7 ал. 1 т. 4 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд. С оглед на това доказването на произшествието следва да се извърши с всички останали допустими от процесуалния закон доказателствени средства.

От представените по делото доказателства безспорно се установи, че застрахования автомобил, управляван от И.Х.Д., при движение между селата

Д. и Т. и разминаване с друг автомобил попаднал с дясно задно колело в необозначена и необезопасена дупка на платното за движение, вследствие на което на автомобила са причинени материални щети. Вредите са пряк и непосредствен резултат от причиненото непозволено увреждане по вина на ответника - АГЕНЦИЯ "П.И." гр. С.. Същият осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Агенция „П.И.“-гр.С. поддържа пътния участък, на който е станало пътното произшествие. Безспорно е установено, че причина за имуществената щета върху процесния автомобил е неправомерното поведение на ответната страна, която не е положила дължимата грижа да отстрани или обезопаси дупката /ямата/ на пътя. Това поведение на ответника в същото време е в причинна връзка с вредите, претърпени от ищеца.

Не се събраха доказателства по делото за виновно поведение на водача И.Х.Д. , довело до настъпване на ПТП или евентуално наличие на съпричиняване на вредите. По делото не се събраха никакви доказателства водачът да има вина за настъпване на процесното ПТП. Фактът, че водачът не е успял да избегне необезопасената и несигнализирана неравност на пътното платно не е достатъчен да се направи извода, че той не е изпълнил задължението си по чл. 20 от ЗДвП да се движи със скорост, съобразена с пътните условия и със състоянието на пътя, тъй като това задължение за водача не може да изключи отговорността на лицето, което отговаря за поддържането на пътя в изправно състояние, нито да намали обема на неговата отговорност. Задълженията за водача по чл. 20 от ЗДвП предполагат движение по път в изправно състояние или най-малкото наличие на сигнализация за неравности или препятствия по пътя, а в случая не се установи да е имало такава сигнализация към датата на настъпване на пътнотранспортното произшествие.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя за неоснователни и недоказани.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка за увредения автомобил, възникнало застрахователно събитие, покрит риск по застрахователния договор, причинно-следствена връзка между вредите и механизма на настъпването им, размера на вредите, изплатено от

застрахователя ,застрахователно обезщетение по образуваната щета, както и деликтна отговорност на ответника за възникване на пътнотранспортното произшествие.

По отношение възражението на въззивника, че по делото не е установен и доказан механизма на настъпване на увреждането, Съдът намира същото за неоснователно. Видно от представените по делото писмени доказателства произшествието е настъпило н 12.09.2015г. в областта след с. Д. по посока на с. Т.. Следва да отбележа, че съгласно списък на републиканските пътища в РБ, утвърден с Решение №945 на МС от 01.12.2014г. участъкът от пътя, на който е настъпил пътния инцидент, попада в републиканската пътна мрежа, за поддържането на която отговаря Агенция „П.И." съгласно разпоредбата на чл.30, ал.1 от ЗП.

Обстоятелството, че във връзка с настъпилото произшествие не бил съставен Протокол за ПТП или друг документ от органите на МВР, същото е неоснователно. На първо място съгласно Наредба № 13-41/12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при ПТП и реда за информиране между МВР, КФН и ИЦГФ изрично е указано, че в случай на повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, не се изисква посещение на произшествието от органите на МВР - „ПП" и съставяне на Протокол за настъпилото събитие. Не е налице процесуална пречка първоинстанционният съд да приеме механизма на настъпване на произшествието за доказан въз основа на другите събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност, в т.ч. приетите и неоспорени от ответника 2 бр. декларация за настъпване на застрахователно събитие и заявление за щета, както и заключение на съдебно-автотехническа експертиза, които кореспондират помежду си и в своята съвкупност установяват механизма на настъпване на ПТП.

Не са ангажирани доказателствени средства за съпричиняване от страна на ищеца като напр. превишена скорост или несъобразяване с пътната обстановка.

Механизмът на инцидента отговаря на описания в исковата молба начин като пазарната стойност на същата отговаря на тази по издадената фактура.

При така установените обстоятелства съдът счита, че описаното в исковата молба пътнотранспортно произшествие е настъпило поради повреда в настилка на пътя, по който се е движел процесния товарен автомобил.

Отговорността на Агенция П.И. следва да бъде ангажирана по чл. 49 ЗЗД, с оглед твърденията за противоправно бездействие, свързано с поддържането на републиканската пътна мрежа и по –точно на небезопасен участък от пътя, станал причина за ПТП.

Ответникът е процесуалноправно легитимиран да отговаря по така предявения иск в качеството на държавен орган, на който е възложено управлението на вещта (републиканската пътна мрежа) – чл. 19 ал. 1 т. 1 от ЗП. Съобразно разпоредбите на чл. 3 ал. 1 и чл. 167 от ЗДвП ответникът е бил длъжен да поддържа пътя в изправно състояние, да сигнализира незабавно за препятствията по него и да ги отстрани в най-кратък срок. От доказателствата по делото се установява, че в резултат на противоправното бездействие на ответника при обичайната употреба на повредената вещ /път/ на автомобила са били причинени имуществени вреди.

Решението на първоинстанционният съд е правилно и обосновано и следва да бъде потвърдено. Пред въззивната инстанция не се представиха нови доказателства, изменящи възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка или налагащи друг краен правен извод.

С оглед изхода на делото АГЕНЦИЯ "П.И." гр. С., чрез ОПУ - В., гр. В., ул."ЦСВ" № *, да заплати на ЗАД "БВИГ", ЕИК: * със седалище и адрес на управление: гр. С., п.к. 1000, пл. „П.“ № *, сумата от 467.67 лева разноси по производството пред въззивната инстанция.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 151/09.06.2022г. по грд № 2382/2020 по описа на ВРС.

Осъжда АГЕНЦИЯ "П.И." гр. С., чрез ОПУ - В., гр. В., ул."ЦСВ" № *, да заплати на ЗАД "БВИГ", ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр. С., п.к. 1000, пл. „П.“ № *, сумата от 467.67 / четиристотин шестдесет и седем лева и шестдесет и седем ст./ лева разноси пред въззивната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____